

NOTA DE PREMSA
30 de gener de 2013

Cristianisme i Justícia ha publicat el quadern “Fa 50 anys va haver-hi un Concili”

El teòleg Víctor Codina analitza l’herència del Concili Vaticà II en el seu 50 aniversari

La celebració del 50 aniversari del Concili Vaticà II (1962–1965) ha reobert el debat sobre quina ha estat la veritable incidència d’aquell esdeveniment per a l’Església. Va suposar realment una renovació i una obertura de l’Església al món modern? O la posterior aplicació del Concili el buidà de contingut? És vàlid, 50 anys després, el model d’Església que dibuixava el Vaticà II?

Víctor Codina, jesuïta, preparava el seu doctorat en Teologia a Roma durant la celebració del Concili Vaticà II. Seguia de prop el seu desenvolupament i fins i tot va poder assistir a una sessió conciliar. 50 anys després, i amb la seva experiència com a teòleg a l’Amèrica Llatina exposa, en el darrer quadern de Cristianisme i Justícia, les seves impressions sobre aquell esdeveniment i la seva posterior aplicació.

El Vaticà II, en la línia dels desitjos expressats per Joan XXIII en el seu discurs inaugural l’11 d’octubre de 1962, representa el pas d’un model d’església piramidal, desigual, clerical i unida a l’Estat a una església que tornava a les fonts de la fe, responia als signes dels temps, afrontava el diàleg amb el món modern i amb la cultura, redescobria la dimensió comunitària i abordava el tema de l’ecumenisme i el compromís amb els pobres, entre d’altres.

Involució eclesial

Què passà, doncs, per què 50 anys després hi hagi tants dubtes sobre què ha representat el Concili? El Vaticà II va provocar moltes reaccions i exageracions en el si de l’Església, tot just després de la seva finalització, generant un clima en el que **“la minoria conciliar que va ser derrotada pel Concili, a poc a poc, ha anat enarborant la interpretació del Vaticà II, utilitzant el seu poder per buidar-lo de contingut”**. **“Molts dels documents del magisteri que s’han anat produint en temps de Joan Pau II marquen un clar retrocés respecte a la inspiració més profunda del Vaticà II”** fins al punt de generar **“gran desil·lusió dels sectors que esperaven que el Concili renovés l’Església”** i una **“pèrdua de credibilitat de l’Església que s’ubica amb dificultat en el nou context social i cultural”**.

Les llacunes del Concili

Però quines en són les causes? Si bé ja durant i acabat el Concili **“alguns teòlegs conservadors es van resistir a acceptar el Vaticà II”**, l’autor assenyala també que **“aquestes postures reaccionàries estaven alimentades per una interpretació excessivament lliure i alegre del Vaticà II per part d’alguns progressistes”**. Però en la seva opinió, la insuficient aplicació del Concili no prové només de les interpretacions posteriors, sinó que el mateix Vaticà II **“presenta una sèrie de déficits”** que han fet que, **“en la pràctica hagi quedat molt sovint a meitat de camí”**: les esmenes que va haver d’admetre per assolir el màxim de consens i que el doten d’una ambigua dualitat, la falta de concreció d’alguns dels grans temes abordats, el silenci a l’entorn de qüestions que ja eren aleshores candents com el celibat sacerdotal o el paper de la dona, i la no realització del somni de Joan XXIII que l’Església fos realment l’Església del pobres. A tot això cal sumar el temor de pèrdua de poder que va generar en la cúria romana, i que es convertí en un element de fre en el postconcili.

“L'Església ha de generar esperança i sentit”

La reflexió de Codina va encara una mica més enllà i es pregunta si ara, 50 anys després, segueix sent vàlid aquest model d'Església que proposava el Vaticà II. L'autor constata que **“en aquests cinquanta anys hi ha hagut un desplaçament d'accents i interès”**: els esdeveniments socials, polítics, econòmics, culturals i religiosos dels últims anys, amb la crisi econòmica actual, els avenços en ciència i tecnologia, la globalització..., ens situen davant d'un escenari diferent. **“Som davant d'un terratrèmol que ho ha sacsejat tot”**, diu Codina. **“En aquest clima caòtic de canvi i incertesa generalitzada, la problemàtica del Vaticà II ha quedat d'alguna forma desplaçada o fins i tot superada”**. Segons l'autor, els problemes són molt més radicals i de fons i, mentre el Vaticà II se centrà en l'Església, ara **“cal concentrar-se en l'essencial, tornar a Jesús i a l'Evangeli i iniciar una experiència espiritual de Déu i de profecia enfront del món dels pobres i exclosos que són la major part de la humanitat, i enfront de la terra, que està seriosament amenaçada”**. **“L'Església”**, diu l'autor, **“ha de generar esperança i sentit”**.

Amb tot, considera que cal continuar amb el procés de recepció del Vaticà II, encara inacabat, explotar la seva herència en allò que pugui ajudar a respondre als reptes d'avui, en línia amb l'Esperit que va moure Joan XXIII a fer un salt cap endavant.

L'autor

Víctor Codina és jesuïta i doctor en Teologia. Va estudiar Filosofia i Teologia a Sant Cugat, a Innsbruck i a Roma. Des de 1982 resideix a Bolívia on ha treballat amb sectors populars i en la formació de laics a Oruro i Santa Cruz. Professor de Teologia a la Universitat Catòlica Bolívia de Cochabamba alternant amb el treball pastoral en barris populars. Ha publicat diversos quaderns amb Cristianisme i Justícia, entre els quals, “Espinal, un català màrtir de justícia” (1984), “Acollir o refusar el clam de l'explotat” (1988), o “Sentir-se església en l'hivern eclesial” (2006)

Més informació:

- Fa 50 anys va haver-hi un concili... [\(descarregar quadern en català\)](#)
- Hace 50 años hubo un concilio... [\(descargar cuaderno en español\)](#)
- [Imatge de Portada \(català\)](#) - [Imatge de Portada \(español\)](#)
- Entrevista a l'autor [\(Audio de Radio Eccla\)](#)

Cristianisme i Justícia és un centre d'estudis dedicat a la reflexió social i teològica. Agrupa un equip de més de 80 experts, professors i professionals que estan en contacte directe amb les realitats socials. La seva reflexió analitza amb rigor, denuncia des del compromís i proposa alternatives per a la transformació de les realitats generadores d'injustícies, sempre en col·laboració amb altres persones i entitats. Aquest treball es realitza en dos nivells: l'estudi i la reflexió, amb seminaris interns i grups de treball; i la difusió a través d'actes públics, presència a xarxes socials i la publicació dels Quaderns CJ, que s'editen en català, castellà i anglès i arriben a 50.000 persones arreu del món. Més informació a www.cristianismeijusticia.net i descarregant el [dossier de premsa de CJ](#)